

[Pia Kjærsgaard]

forslagsstiller til et forslag om, at der skulle være ligestilling i råd og nævn, så jeg undrer mig da lidt over, at der heller ikke hos de borgerlige er blevet indstillet flere kvinder. Men at man hos de førende partier på den fløj, hvor man evig og altid taler om, at kvinder skal have positiv særbehandling, først skal tage en snak med mændene, inden de finder på det, og i øvrigt må vente på et brev fra udenrigsministeren, synes jeg er lidt pinligt.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Der er ikke tale om at tage en snak med mændene og finde på det og alt sådan noget. Der er tale om, at vi bliver bedt om at udpege én person. Når vi skal udpege én person, så udpeger vi én person, og det kan være en kvinde, eller det kan være en mand. Det kommer an på, hvad det er for et job, vi skal udpege vedkommende til. Sådan foregår det hos SF.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det kan jo være en meget interessant diskussion. Det kunne jo da også godt være, at det var en mand i gruppen, der måske var mest inde i de ting og var den bedst kvalificerede. Kvinder behøver jo ikke altid at være det, bare fordi de er kvinder.

Men for øvrigt vil jeg gerne på Kristeligt Folkepartis vegne sige tak for redegørelsen. Der er mange ting i den, som nok kan give anledning til megen debat, men det er der ikke rigtig mulighed for, og derfor vil jeg tage nogle ting op, som ligger mig mere på sinde.

Det er ordet ligestilling. Jeg mener, at vi lige så vel må sige: lige muligheder og lige værd. Der blev sagt, at ligestilling er et kvindespørgsmål. Jeg har gået og funderet over det de sidste dage og er kommet til den konklusion, at det måske i fremtiden meget mere bliver et aldersspørgsmål. Vi holdt et møde forleden dag, hvor jeg gjorde opmærksom på, at man i dag uddanner sig til langt op i tyverne, så er man attraktiv på arbejdsmarkedet til sådan midt i trediverne, så begynder det at gå tilbage, og når man er 40, er man ved at være for gammel. Er man 50 år og kvinde, er der slet ikke nogen muligheder mere, og man skal helst gå på pension, når

man er 60. Så med de meget store ældre år-gange, vi får, kan man nok forestille sig, hvordan fremtiden bliver, og man kan jo i ånden se, at næste gang der skal være ligestillingsdebat, måske om en halv snes år, drejer det sig om diskriminering af ældre – uden at de behøver at være særlig gamle af alder.

Det er vigtigt med lige muligheder, og her kunne man se på en ting som forsvaret til eksempel. Jeg mener også, at der skal være lige muligheder, men så må det også kræves, at man har de egenskaber, der skal til, at det ikke er sådan, som jeg har set det, at det var mændene, der skulle slæbe de tunge ting for kvinderne. Det er jo ikke ligestilling. Men kan man klare arbejdet på lige fod med den udrustning, man nu har, bør man også have lige adgang. Det må være noget af det væsentlige deri.

Jeg mener, at ordet ligestilling er blevet overspillet i debatten, særlig for år tilbage, men det sker stadig væk. Vi mindes måske en lille sag fra Århus for nylig, der var ved at gøre grin med det hele og måske ødelægge meget af den goodwill, der ellers er blevet oparbejdet. Jeg tror, at meget hænger sammen med, at mange kvinder lider af mindre-værds kompleksser over for mændene – det skulle man tro ud fra den debat, der foregår. Man prøver at skabe et samfund og en uddannelse på mændenes bekostning. Heldigvis er det da kommet frem i debatten, at man f.eks. ved besættelse af stillinger godt kunne tage hensyn til helt andre ting og komme ind på nogle andre egenskaber, og det synes jeg bestemt er vældig nyttigt, for hvem siger, at den måde, mændene har indrettet sig på, skulle være lykken fremover? Man kan jo tænke på alle disse lange arbejdsdage, man har, alle disse bestyrelser og kommissioner, man sidder i, den fyldte lommebog, som der ikke må være 5 minutters restrum i. Er det det, kvinderne ønsker? Eller ønsker man at sige: man kan udmærket godt være leder og alligevel få tid til noget andet i tilværelsen? Der er jo andet end arbejde, der tæller.

Men vi må også være klar over, at ligestilling indfører vi ikke i en håndvending, den tager meget, meget lang tid. Vi er kommet et stykke ad vejen, men der er lang vej igen. Men vi skal tænke på, når vi taler ligestilling og arbejder måske ud fra unge eller yngre, at der er en gruppe, der er blevet ældre, og som man ikke bare kan presse ind i et bestemt